

**ОЗУҚА ТУРИ ҲАР ХИЛ БҮЛГАН СУТ ЭМИЗУВЧИ ҲАЙВОНЛАР
ЖИГАРИНИНГ ЭКСПЕРИМЕНТАЛ ОЧЛИК ҲОЛАТИДАГИ
МОРФОЛОГИЯСИ.**

Шодиярова Д.С. – СамДТУ Гистология, цитология ва эмбриология кафедрасининг докторанти(*PhD*)

Бойқузиев Х.Х. – СамДТУ гистология, цитология ва эмбриология кафедрасининг доценти т.ф.н.

Ортикова Ю.О. – СамДТУ Тиббий профилактика факультети талабаси.
Ўзбекистон Республикаси. Самарқанд шаҳри.

Аннотация.

Мазкур мақолада озуқа тури ҳар хил бўлган сут эмизвувчи ҳайвонлар жигари тизимининг экспериментал очлик ҳолатидаги морфологиясига доир илмий изланишлар натижалари таҳлили баён қилинган. Экспериментал очлик ҳолати тажриба ҳайвонларига тўлиқ оч қолдириш (озуқа ва сув бермаслик) усулида олиб борилди. Тажриба яқин (3сутка) ва узоқ (10 сутка) муддатларда ўтказилди. Тажриба етук ёшдаги 10та қуёnlар ва 10 та итларда ўтказилди. Тажриба ҳайвонларидан олинган материал 12% ли формалинда қотирилди. Парафин блокларидан олинган гистологик кесмалар гематоксилин-эозин ва ванн-Гизан усулларида бўяб ўрганилди. Тадқиқот натижаларидан шу нарса аниқландики, сут эмизвувчи ҳайвонлар жигарида экспериментал очлик ҳолатида ўзига хос морфологик ўзгаришлар кузатилди.

Калит сўзлар: Озуқа тури, сут эмизвувчилар жигари, экспериментал очликда жигар морфологияси.

Долзарблиги. Озуқа тури ва организмнинг доимий равишда озиқланиб туриши, узоқ эволюция жараёнида шаклланиб, тобора ривожланиб, муқаммалланиб борган, бораётган мураккаб жараён ҳисобланади. Бундай узлуксиз жараён натижасида организм йўқотган энергиясини ва нобуд бўлган ҳужайраларини қайтадан тиклаб олиш хусусиятига эга. Агар организмга қувватини тикловчи ҳомашё (озуқа ва сув) кирмаса, унда ўша барча жараёнлар секин-аста издан чиқа бошлайди. Бу жараёнларнинг нормал кечишида ва организмнинг ички муҳитини доимий сақлаб туришда жигар муҳим рол ўйнайди. Очлик ҳолати ва организмнинг ички муҳитининг ўзгариши жигарда жуда кўплаб дистрофик ўзгаришларга сабаб бўлади (Е.В.Альфонсова,2013). Масалан, 60минут давомида организмнинг pH-7,2 га ўзгаририлганда жигарда ёғли ва вакуолали дистрофик ўзгаришлар, pH-7,1 га ўзгаририлганда ўчоқли қатмас жараёнлар ва , pH-7,0 ўзгаририлганда эса жигар ҳужайраларида некроз

кузатдилар. Организмнинг тўлиқ очлик ҳолати унинг ички мухитини (pH) ўзгартирадиган омил ҳисобланади. Шу сабабли тажриба ҳайвонларида тўлиқ очлик ҳолатида жигардаги морфологик ўзгаришларини ўрганиш, ҳали етарлича ўрганилмаган долзарб муаммолардан бири ҳисобланади.

Мақсади ва вазифаси. Тадқиқотнинг мақсади, озуқа тури ҳар хил бўлган ҳайвонлар жигарининг очлик ҳолатидаги морфологик ўзгаришларини ўрганиш.

Ўрганиш объекти ва усуллари.

Тажриба учун етук ёшдаги 10 та қуён ва 10 ит олинди. Тажриба ҳайвонларга тўлиқ очлик, яъни овқат ва сув бермаслик усулида, яқин (3 сутка) ва узоқ (10 сутка) муддатларда ўтказилди. Олинган материал 12% нейтрал формалинда қотирилди. Парафин блокларидан олиган кесмалар гематоксилин-эозин ва ван-Гизан усулларида бўяб ўрганилди. Тажрибада олинган маълумотлар таҳлил қилиниб, керакли хulosалар чиқарилди.

Тадқиқот натижалари тахлили. Итлар жигари умумий тузилишининг экспериментал очлик ҳолатидаги морфологияси. Экспериментал очлик ҳолати тажриба ҳайвонларнинг организмида, айниқса ҳазм тизими аъзолари, хусусан жигарда ва нерв тизимида жуда кўплаб ўзгаришлар ҳосил бўлишига олиб келади.

Тажрибанинг яқин муддати (3 суткада) итлар жигари капсуласида бироз шиш ҳосил бўлиб, бунинг ҳисобига капсуланинг қалинлашиши кузатилади. Агар назорат итларида капсуланинг қалинлиги 20-22 мкм бўлса, экспериментал очлик ҳолатининг яқин (3 сутка) муддатларида эса 25-26 мкм га teng.

Бўлакчалар атрофи бириктирувчи тўқима таркибида лимфоид тўқима йиғила бошланганлигини кўрамиз ва коллаген толалар кўпайиши ҳисобига бириктирувчи тўқима қалинлашганлигини кўриш мумкин. Шу билан бирқаторда бўлакчалараро бириктирувчи тўқима таркида жойлашган қон томирлари ва ўт йўллари деворида ҳам дистрофик ўзгаришлар кузатилади. Тажрибанинг яқин муддатида итлар жигари бўлакчалараро артерияларнинг ўлчами ўртача $5,78 \pm 0,48$ га teng. Бу кўрсаткич бўлакчалараро венада $48,68 \pm 2,14$ мкм. Бўлакчалар атрофи ўт йўлларининг диаметри эса, тажрибанинг яқин муддати $7,72 \pm 0,66$ мкм га teng. Жигар бўлакчалари ўртасида жойлашган марказий веналарнинг ўлчами ўртача $56,84 \pm 1,76$ мкм. Тажриба ҳайвонлари жигари бўлакчалараро қон томирлари ва ўт йўллари деворида гипотрофия типига хос дистрофик ўзгаришлар бошланганлигини билдиради.

Бу ўзгаришлар организмнинг экспериментал таъсирга берган дастлаб жавоб реакцияси, яъни мосланиши деб изохлаш мумкин. Жигар бўлакчалараро артерия ва вена қон томирлари бўлакча ичкарисига киргандан сўнг, ўзаро кўшилишиб, синусоид типидаги гемокапилярларни ҳосил қиласди.

Гемокапилярлар атрофида марказий веналарга радиал ҳолатда жигар пластинкачалари жойлашган. Гемокапилярлар марказий веналарга қўйилади. Жигар пластинкалари ва гемокапилярлар жигарнинг паренхимасини ҳосил қиласди. Жигар пластинкачалари ва гемокапилярлар жигарнинг паренхимасини ҳосил қиласди. Жигар пластинкачалари жигар ҳужайралари гепатоцитлардан тузилган. Гепатоцитларнинг бир-бирига қараган томонида чукурча ҳосил қиласди ва бу ҳужайралар кетма-кет жойлашиб, жигар пластинкасини, чукурчалар бирлашиб эса, бўлакча ичидағи ўт йўлини ҳосил қиласди. Гемокапилярлар девори бир қават эндотелий ҳужайралари, базал мембрана ва юлдузсимон шаклдаги жигар макрофагларидан (Купфер ҳужайраларидан) тузилган. Гемокапилярлар ва жигар пластинкачалари орасида бўшлиқ (Диссе бўшлиғи) ҳосил бўлган. Бу бўшлиқда жигар ҳужайралари томонидан оралиқ липоцитлар жойлашган.

Эксперименталл таъсирнинг яқин муддатида юқоридаги баён этилган тузилмаларда ҳам бир қатор морфологик ўзгаришларни кўриш мумкин. Жигар ҳужайраларининг шакли бироз ўзгарган, яъни қўпроқ нотўғри полигонал шаклдаги ҳужайраларни учратамиз. Уларнинг биляр ва капиляр юзаларидаги ўсимталари сони камайган, цитоплазмаси нисбатан анча тиник, цитоплазмада органеллалар, секретор гранулалар ва киритмалар миқдори камайган. Ҳужайраларнинг ядролари бироз кичрайиб, бужмайган ва бальзан ядролари бўлакларга парчалангандарни ҳам учратиш мумкин. Бундай ўзгаришлар ҳужайраларда моддалар алмашинувининг пасайганлигини, яъни ҳужайраларда гипотрофия типига хос бўлган дистрофик ўзгаришлар бораётганлигини билдиради. Жигар хуйжайраларининг ўлчами биро з кичиклашган, $15,24 \pm 0,67$ мкм, ёки ядроларнинг ўлчами $2,10 \pm 0,21$ мкмга teng бўлиб, ядро-цитоплазматик нисбат $0,33$ ga teng.

Бу маълумотлар шуни кўрсатадики, жигар ҳужайралари экспериментал очликка мослашиш учун, организмнинг ҳимоя мослашув тизими ёрдамида яшаб қолиш учун, юқорида баён қилинган ўзгаришлар воситасида мослашади.

Бундан ташқари тажрибанинг яқин муддатларида бўлакчалар атрофи бириктирувчи тўқима қалинлашганлигини кўрамиз ёки жигар ҳужайраларининг жойлашиш зичлиги назорат итларига нисбатан бироз пасайганлигини кўрамиз, яъни $22,84 \pm 0,76 : 4,86 \pm 0,88$ ga teng ёки гепатоцитлар миқдорининг бириктирувчи тўқимага нисбати $4,70$ ni ташкил қиласди. Бу эса экспериментал очлик таъсирида жигар ҳужайраларининг камайиб, бириктирувчи тўқима (коллаген толаларнинг) нинг кўпайиб кетаётганлигини билдиради, яъни цирроз белгилари пайдо бўлаётганлигини билдиради.

Экспериментал очлик ҳолатининг узоқ (10 сутка) муддатида итлар жигаридаги морфологик ўзгаришлар янада чукурлашади, тажриба ҳайвонлари

жигари капсуласи қалинлиги 18 – 22 мкм ни ташкил қилади, яъни бироз қалинлашганлиги кўринади. Жигар бўлакчалари атрофидаги бириктирувчи тўқима коллаген толалар хисобига бироз қалинлашган, яъни $5,77 \pm 0,76$ мкм га тенг. Ана шу бириктирувчи тўқима таркибидаги қон томирлар ва ўт йўллари девори ҳам гемодинамик ва морфологик ўзгаришлар сабабли анча торайган. Бошқача қилиб айтганда, очлик ва сувсизлик натижасида айланувчи қон ҳажми, тўқима суюқлиги камаяди. Бундай ҳолатда қон босимини меёрида сақлаб туриш учун еса, қон томирлар тораяди ва бошқа дистрофик ўзгаришлар сабабли қон томирлар девори(диаметри) кичиклашади. Бу еса организмнинг ҳимоя-мослашув тизими ишга тушганлигини билдиради. Тажрибанинг узоқ (10 сутка) муддатида бўлакчалараро артериялар ўлчами $4,28 \pm 0,34$ мкм га тенг, бўлакчалараро веналар еса қўрсакичлар $46,50 \pm 1,16$ мкм ни ташкил қилади. Бўлакчалараро ўт йўлларининг ўлчами эса, $6,56 \pm 0,54$ мкмга тенг. Жигар бўлакчалари марказий веналарининг диаметри ўртacha, $54,44 \pm 0,86$ мкм ни ташкил қилади. Тажрибанинг узоқ (10 сутка) муддатида жигар паренхимасида ҳам ўзига хос ўзгаришларни қўриш мумкин. Жигар ҳужайраларининг ҳажми кичрайган, шакли ўзгарган қўпроқ нотўғри шаклдаги ҳужайралар пайдо бўлган. Ҳужайралар юзасидаги ўсимталари (ворсинкалари) камайган. Ҳужайра цитоплазмаси нисбатан тиниқ, секретор гранулалари,трофик киритмалара ва органеллалари кескин камайиб кетган. Ҳужайралар аро ядролари кичрайиб, бужмайиб, цитоплазманинг ичига бўлакчаларга ажралиб, тарқалиб кетган ҳолатлар кўпайган, яъни пикпоз, кариорексис ва баъзан кариолизис ҳолатларини қўриш мумкин. Баъзи ҳолатларда жигар ҳужайраларининг цитоплазмасида йирик вакуолалари пайдо бўлганлигини ёки жигар пластинкасидаги ҳужайра ўрни бутунлай бўшаб қолганлигини учратиш мумкин.

Бундай ҳолат экспериментал очлик натижасида баъзи бир ҳужайраларда паранекроз (парабиоз) ёки некроз жараёнининг пайдо бўлганлигини билдиради.

Экспериментал таъсирнинг узоқ муддатида жигар ҳужайраларининг ўлчами $12,78 \pm 0,74$ мкм ва ядросининг диаметри еса $4,12 \pm 0,72$ мкм га тенг, яъни ядро-цитоплазма нисбати 0,32 ни ташкил қилади. Бундан ташқари тажрибанинг узоқ муддатида жигар ҳужайраларининг жойлашиш зичлиги $20,55 \pm 1,55$: $5,77 \pm 0,76$ ва бириктирувчи тўқимага нисбати 3,54 ни ташкил этади.

Бу маълумотлар экспериментал тажрибанинг узоқ муддатида итлар жигари ҳужайраларида турли даражадги деструктив ўзгаришлар пайдо бўлаётганлигини, яъни баъзи бир ҳужайралар нобуд бўлиб, ўрнига бириктирувчи тўқима пайдо бўлаётганлигини билдирувчи ўзгаришлар эканлигини айтиб ўтиш зарур.

Очлик - бу тирик организмлар яшashi учун курашда энг кучли сезги бўлиб, барча аъзоларда айниқса нерв тизимида жуда кучли деструктив ўзгаришларга

сабаб бўлувчи омилдир. Шу сабабли ривожланиш даражаси, озиқланиши турли хил бўлган сут эмизуви ҳайвонлар жигари умумий тузилиши ва нерв тизимининг очлик ҳолатидаги морфологияси ўрганиш, тиббиётнинг долзарб муаммоларидан бири эканини инобатга олиб, ана шу муаммони батафсилоқ ёритишни олдимиизга мақсад қилиб қўйдик. Бунинг учун экспериментал очлик, яъни тажриба ҳайвонларига овқат ва сув бермаслик усулида амалга ошириб, қуйидаги маълумотларга эга бўлади. Экспериментал очлик ҳолатида тажриба ҳайвонлари жигарида турли даражадаги морбофункционал ўзгаришларни кўриш мумкин. Бу айниқса экспериментал таъсирнинг узоқ муддатида яққолроқ кўринади. Тажрибанинг яқин муддатларида кузатилаётган тажриба ҳайвонлари жигари капсуласида шиш ва капсуланинг бироз қалинлашишини кўрамиз. Қуёнлар жигари капсуласининг қалинлиги 12-14мкм бўлса итлар жигари капсуласининг қалинлиги эса 25-26мкмни ташкил қиласди. Бу кўрсаткич назорат қуёнларида 8-10мкм ва назорат итларида эса 18-20мкмни ташкил қиласди. Бўлакчалараро бириктирувчи тўқима таркибида лифоид тўқима йиғилиши натижасида бўлакчалараро қон томирлар ва ўт йўллари ўлчамиининг кичрайиш ҳолати кузатилади. Тажрибанинг яқин (Зсутка) муддатида бўлакчалараро артериялар ўлчами 5.30 ± 0.24 мкм, итларда эса 5.78 ± 0.48 мкмга қисқаради . Бўлакчалараро веналар диаметри қуёнларда 38.44 ± 1.61 мкм ва итларда эса 48.68 ± 14 мкм бўлса, бўлакчалараро ўт йўллари қуёнларда 10.18 ± 0.22 мкм итларда эса 7.72 ± 0.66 мкм гача қисқарганлигини кўриш мумкин. Бундай ўзгаришларни марказий вена деворида ҳам кузатамиз яъни қуёнларда марказий веналар диаметри 70.54 ± 1.21 мкм бўлса, итларда эса 56.84 ± 1.76 мкм гача қисқарганлигини кўрамиз. Тажрибанинг яқин муддатида сут эмизуви ҳайвонлар жигари паренхимасида ҳам содир бўлади . Шу жумладан жигар ҳужайраларининг шакли кўпроқ нотўғри полигонал шаклга киради, ҳужайраларда секретор гранулалар, киритмалар ва органеллалар сони камайиб, цитоплазмаси тиниклашганлигини кўрамиз. Бу ҳолат гепатоцитларда моддалар алмашинуви пасайтанлигини, яъни гипотрофия типига хос дистрофик ўзгаришлар содир бўлаётганлигини билдиради. Баъзан эса, ядроси бир чеккага сурилган, ўлчами кичрайган ядроси бужмайиб, бўлакларга ажралган ҳужайраларини ҳам учратиш мумкин. Тажрибанинг яқин муддатларида қуёнлар жигари гепатоцитларнинг ўлчами ўртача 25.56 ± 0.35 мкм ядросининг ўлчами 5.62 ± 0.18 мкм ва ядро цитоплазматик нисбати (я.ц.н.) 0.22 га teng бўлса, итларда эса гепатоцитлар ўлчами 15.24 ± 0.67 мкм, ядросининг ўлчами 5.10 ± 0.21 мкм ва ядро -цитоплазматик нисбати(я.ц.н) 0.33 га teng эканлигини кўришимиз мумкин. Экпериментал очлик ҳолатининг яқин муддатида тажриба ҳайвонлари жигари бўлаклараро бириктиривчи тўқимаси, лимфоид тўқима ва коллаген толалар кўпайиши ҳисобига бироз қалинлашган, жигар ҳужайралари зичлигининг бироз камайиши ҳисобига улар нисбати ўзгаради. Бу кўрсаткич қуёнлар жигарида

20.54±0.24; 5.92±0.66 га тенг бўлиб, уларнинг нисбати эса 3.46 ни ташкил қиласди. Итларда эса гепатоцитлар зичлигининг бириктирувчи тўқимага нисбати 22.84±0.76: 4.86±0.88, яъни 4.70 ни ташкил қиласди. Бу эса тажрибанинг яқин муддатида сут эмизувчилар жигари бириктирувчи тўқима миқдори ортиб, гепатоцитлар миқдори камаяётганлигини, яъни цирроз касаллигининг белгилари пайдо бўлаётганлигини билдиради. Экспериментал очлик ҳолатининг узоқ (10 сутка) муддатида тажриба ҳайвонлари жигари тузилишида морфологик ва морфометрик ўзгаришлар яна ҳам чуқурлашганини кўрамиз. Масалан, қуёнлар жигари капсуласининг қалинлиги 78 мкм бўлса, итлар жигари капсуласида эса 18-20 мкмни ташкил қиласди. Жигар стромасини ҳосил қилувчи бириктирувчи тўқима зичлиги қуёнларда 6.72±0.76 мкмга тенг бўлса, итларда эса бу кўрсаткич 5.77± 0.76 мкм га тенг. Тажрибанинг узоқ муддатда бўлакчалараро қон томирлари ва ўт йўллари ўлчамлари янада қисқаради. Бўлакчалараро артерияларининг ўлчами қуёнларда 4.88±0.16 мкмга тенг бўлса, итларда эса 4.28±0.34 ни ташкил этади. Бўлакчалараро веналарнинг диаметри қуёнларда 36.12±0.89 мкм бўлса, итларда 46.50±1.16 мкм га тенг эканлигини кўрамиз. Бу кўрсаткич бўлакчалараро ўт йўлларига нисбатан олинганда, у қуёнларда 10.15±0.85 мкм ни ташкил қиласа, итларда эса 6.56±0.54 мкмга тенг. Тажриба ҳайвонлари жигари бўлакчалари ўртасида жойлашган марказий ваналарда ҳам маълум миқдорда кичрайганлигини кўрамиз, яъни у қуёнларда 65.45±1.64 мкм бўлса, итларда эса 50.44±0.86 мкмни ташкил қиласди. Тажрибанинг узоқ миддатда сут эмизувчи ҳайвонлар жигари пластинкалари ва синусоид капиллярларида ҳам турли даражада патологик ўзгаришларни кўришимиз мумкин. Жигар ҳужайраларини ҳосил қиливчи гепатоцит ҳужайраларнинг шакли кўпроқ нотўғри ҳар хил шаклда бўлади. Гепатоцитларнинг цитоплазмасида секретор гранулалари, трофик киритмалар, баъзи органеллалар сони кескин камайиб кетганлиги сабабли анча тиниқлашиб боради. Бундан ташқари ядрои кичрайган, бужмайган ёки бўлакчаларга бўлиниб кетган, баъзан эса умуман ядрои йўқ ҳужайралар сони ортиб боришини ёки цитоплазмасида йирик пуфакчалар, вакуолалар сони ортиб бораётган ҳужайраларни учратиш мумкин. Бу ўзгаришлар тажрибанинг узоқ муддатида сут эмизувчи ҳайвонлар жигарида моддалар алмашинуви кескин пасайиб, гипотрофияга хос дистрофик ўзгаришлар содир бўлаётганини билдиради. Бу эса организмнинг экспериментал таъсирга нисбатан жавоб реакциясиdir. Экспериментал очлик ҳолатининг узоқ муддатида тажриба ҳайвонлари жигари гепатоцитлари ўлчами, ядрои ўлчами ва шунга мос равишда уларнинг нисбати ҳам ўзгаради. Масалан, бу кўрсаткич қуёнларда 20.42±0.34 мкм га, 4.25 ±0.15 мкм ва шунга мос равишда нисбати (Я.Ц. Н.) 0.21 га тенг бўлса, итларда эса 12.78±0.34 га мкмга, 4.12 ± 0.72 мкм ва уларнинг нисбати 0.32 га тенг эканлигини кўрамиз. Бундан ташқари, тадқиқотлар натижасида тажриба ҳайвонлари жигари

хужайралари жойлашиш зичлигининг бириктирувчи тўқимага нисбати ҳам анча ўзгарганлигини гувоҳи бўламиз. Бу кўрсаткич қуёнларда $18.88-0.76: 6.72\pm0.24$ га тенг бўлиб, 2.81 ни ташкил этса, итларда эса $20.55\pm1.55; 5.7\pm0.76$ млм ни ташкил этиб, шунга мос равища, 3.54 га тенг эканлигини кўрамиз. Бу маълумотлар экспериментал тажриба таъсирида жигар хужайраларида моддалар алмашинуви пасайиб, регенерация хусусияти йўқолиб бориши, жигар хужайралари ўрнини бириктирувчи тўқима эгаллаб бораётганлигини билдиради. Бу эса организмнинг яшаб қолиши учун таъсиротга жавобидир.

Адабиётлар.

1. Иванова В.Ф., Рассолько Г.Н. Микроскопическая организация эндокринных клеток эпителия слизистой оболочки желудочно-кишечного тракта низших позвоночных. Эндокринные клетки желудка травяной лягушки // Цитология. - 1986. - Т. 28. - №6. - С.588-593.
2. Пузырев А.А., Иванова Б.Ф. Смешанные глангулоциты эпителия двенадцатиперстной кишки некоторых позвоночных животных и человека. // Арх. Анат. -1986. - Т. 90. - №4. -С. 48-52
3. Пузырев А.А., Иванова В.Ф., Костюкевич С.В., Россолько Г.Н., Иванова О.Н., Соболева М.В. Эндокринная гастропанкреатическая система человека при патологии. Ж.Морфология 1996 С-82
4. Пузырев А.А., Иванова В.Ф., Михеева Е.А. Микроскопическая организация эндокринных клеток эпителия слизистой оболочки желудочно-кишечного тракта позвоночных, эндокринные клетки двенадцатиперстной кишки травяной лягушки // Гистология,- 1986. Т.28. - №6. - С. 594-598.
5. Пузырев А.А., Иванова Ф.Н. Гатсроянтеропанкреатическая система (развитие, строение, регенерация) // Морфология.-1992. - Т. 102. - № 1. - С. 5-29.
6. Швалев В.Н, Стропус Р.А. Медиаторный этап функционирования вегетативной нервной системы в пре и постнатальном онтогенезе и значение его исследований для клиники. Архив анатомии, гистологии и эмбриологии. Ленинград- 1979. Том LXXVI. №5.С.5-20
7. Бойкузиев Х.Х., Шодиярова Д.С. Ҳазм найи аъзоларининг вегетатив нерв тизими хақида айрим мулоҳозалар. // Биология ва тиббиёт муаммолари, №3. (136). 2022. С. 215 – 219.
8. Бойкузиев Х.Х., Шодиярова Д.С., Бойкузиев Ф.Х., Джуракулов Б.И., Исмоилова Н.А. Морфология апудоцитов дна желудка собак при экспериментальном холестазе. // Проблема биологии и медицины. №1 (134). 2022 стр.122 – 123.